

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Doručování
Diplomant/ka: Vít Písař, DiS
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

1. Zadání a cíl práce:

Cílem („účelem“) práce je podle diplomanta (bakalanta) „...dopodrobna vyložit doručování podle správního řádu a s ním související doručování pomocí datových schránek a zanalyzovat jednotlivé postupy“ (str. 1).

S výhradami formulovanými dále v tomto posudku je možno konstatovat, že se diplomantovi podařilo svého cíle v zásadě dosáhnout.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Předložená diplomová práce je opravnou verzí práce původní, kterou bakalant odevzdal v létě roku 2011, ale se kterou neuspěl u ústní obhajoby. Tento posudek se tak především vypořádává s výtkami, které byly vůči původní verzi práce formulovány a do značné míry tak předznamenalý konečný (nepříznivý) výsledek obhajoby.

V obecné rovině lze konstatovat určitý kvantitativní i kvalitativní posun kupředu. Autor v předložené bakalářské práci reflektoval mnohé z výtek obsažených v obou hodnotících posudcích na předchozí verzi práce, stejně jako doporučení formulovaných v průběhu ústní obhajoby práce a poměrně výrazně do textu práce zasáhl s cílem odstranění původních chyb a nedostatků. Podařilo se mu tak odstranit:

- vytýkané typografické nejednotnosti,
- mnohé formulační nejasnosti,
- strukturální chyby práce (odstranil například úvodní, vcelku zbytečná, vymezení základních pojmů),
- nedostatečný podkladový a citační aparát práce (podrobněji níže).

Na jednu stranu je tedy možné konstatovat, že opravená verze bakalářské práce je skutečně verzí opravenou, nikoliv jen „kosmeticky upravenou“ a opětovně odevzdanou verzí práce původní.

Na druhou stranu si však také bohužel nelze nevšimnout, že některé chyby, jež byly před rokem bakalantově první práci vytčeny, zůstaly bez zřejmého důvodu neodstraněny. Jako příklad můžeme uvést například na str. 8 nerespektování doporučení původního vedoucího práce k formulační změně („doporučená“ adresa pro doručování), nebo třeba neodstranění nešťastného překlepu ve jméně prof. Hendrycha („Hendrich“). Zatímco první výtku by jistě bylo možné relativizovat argumentací, že bakalant s názorem původního vedoucího své práce nesouhlasí a zastává odlišné stanovisko ve vztahu k použité terminologii (o čemž lze samozřejmě pojednat v rámci obhajoby), výtku, resp. chybu druhou již tak pochopitelně ospravedlnit nelze.

Jako nové pozitivum lze v neposlední řadě ocenit práci s bohatší škálou odborných podkladových pramenů, mezi nimiž již nechybějí například Vedralův či Jemelkův (a kol.)

komentář ke správnímu řádu, závěry poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu, stejně jako vhodné příklady ze soudní judikatury.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

I zde platí, že v mnoha ohledech došlo k pozitivnímu posunu předloženého textu, jakkoliv ani zde se bohužel bakalantovi nepodařilo zcela se vyvarovat některých formálních nedostatků.

V práci se stále objevují ne zcela správné odkazy na webové zdroje (sestavující se víceméně toliko z URL adresy na danou stránku), resp. obecně nepřesné identifikace použitých zdrojů, na které s v textu odkazuje, dále pak je třeba zdůraznit, že Jemelkův komentář nenapsal Dr. Jemelka sám, ale jako člen několikačlenného týmu, který je v názvu publikace třeba zohlednit, seznam použité literatury by měl být seřazen abecedně podle příjmení autora, příjmení autorů se mohou i nemusí uvádět kapitálkami, obě možnosti však nelze vzájemně míchat (střídat, viz například str. 48 a dvě verze autorů Korbel – Prudíková) atp. Naštěstí je možno konstatovat, že tyto nedostatky jsou spíše technického charakteru, a přestože by se v práci bezpochyby objevovat neměly, mají spíše marginální význam.

Závažným nedostatkem, který v práci zůstal i přes výslovnou výtku oponenta původní práce, je však přetrvávající nesoulad mezi seznamem použitých zdrojů (zejm. monografií) a odkazy obsaženými v textu samotném. Mnohá díla zařazená do seznamu použitých „knižních děl“, ne-li dokonce většina z nich, není v práci ani jednou citována (Hrabák – Nahodil, Winterová, Macková, Hendrich (*sic!*), Madar...). Totéž pak platí například i o některých internetových zdrojích uvedených v seznamu použitých pramenů. V důsledku toho vzniká otázka, zda vůbec – a pokud ano, tak jak – byla tato díla při zpracování předložené BP skutečně použita a nakolik vážně mínil bakalant své čestné prohlášení uvedené na počátku své práce, podle kterého práci zpracoval „jen s použitím pramenů a literatury, které cituji a uvádím v příložené bibliografii“. Bohužel nezbyvá, než tento nedostatek i nadále považovat za zcela zásadní.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

U předložené bakalářské práce je možno ve srovnání s její první verzí vysledovat zlepšení v mnoha klíčových aspektech. I přesto, že některé – a někdy i dost podstatné – chyby odstraněny nebyly (a bude jistě jedním z témat ústní obhajoby, proč tomu tak je), lze konstatovat, že cíl práce byl v základní rovině naplněn a práce tak může být předmětem ústní obhajoby.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Práce se doporučuje k obhájení v případě bezproblémového průběhu ústní části obhajoby.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Bakalant by se měl v prvé řadě vyjádřit k výtkám uvedeným v tomto posudku. Až následně by pak zodpověděl otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí.

V Plzni dne 12/07/2012

Podpis autora posudku